

IBDIS

Editor: Luminița Bratu

Copertă: Flory Preda

Tehnoredactare: Florența Sava

Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Copyright © 2024 Editura Prestige

Notă: Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate
în această lucrare le revine, exclusiv, autorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STRĂINU, EMIL

**Siego: (contra)aventuri din (i)realitatea imediată/Emil
Străinu. - București: Prestige, 2024**

Conține bibliografie

ISBN 978-630-332-052-6

159.9

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Gen. bg. (rez.) dr.
EMIL STRĂINU
Coordonatorul Colecției
NEW ILLUMINATI FILES

EMIL STRĂINU

SIEGO
(CONTRA)AVENTURI
DIN
(I)REALITATEA
IMEDIATĂ

PRESTIGE
București – 2024

CUPRINS

PREFAȚĂ	5
CUVÂNT ÎNAINTE	9
Din ciclul „Toate mi se întâmplă numai mie” sau mai bine zis... ..	9
Din ciclul Ce caut „EU” în viața mea?!	11
Interviu (I).....	14
Interviu (II).....	32
Mini interviu (III)	38
1. CÂND EXTRATEREȘTRII VOR SĂ VADĂ PARADA MILITARĂ A ROMÂNILOR	41
Cazul Alexeni-23 August 1984 Și totuși, ce este un OZN?	41
2. AERODROMUL FANTOMĂ	48
3. KATAPULTA CU ...GRANIT	52
4. SPAIMA UNEI POVEȘTI	56
5. INIMA DE CRISTAL	61
6. O SCARĂ SPRE LUMEA DE APOI	65
7. FUR ELIZE	70
8. STATUETA BLESTEMATĂ	74
9. DUBLUL ETERIC	82
10. MESAGERUL COSMIC	87
11. THE GREYS „Made of Bistrița”	90
12. DOSARELE IMPOSIBILULUI	93
13. FANTOMELE HOTĂRĂSC SOARTA BĂTĂLIILOR	100
Război imagologic-holografic?	100
14. DISPARIȚIA REGIMENTULUI 14 NORFOLK	105
Ipoteza extraterestră	105
15. ZÂNA CEA BUNĂ	118
16. CU MOARTEA SĂ NU GLUMEȘTI NICIODATĂ!!!	122

17. SAVANTA ȘI OCULTISMUL	126
File de jurnal	126
18. MISTERELE DIN ZONA BUȘTENI - SINAIA	130
19. NOSTRADAMUS „MADE IN ROMÂNIA”	135
20. UN RAPORT DE RUTINĂ!	138
21. LUMEA DE DINCOLO DE NOI - SALTUL	141
22. CUBUL	148
23. ENIGMA DE SUB CRUCE	153
24. TOVARĂȘE GENERAL, MISIUNEA A FOST ÎNDEPLINITĂ!	163
Aplicație militară la Ghimbav	163
25. ZBOR DE NOAPTE ÎN CONDIȚII GRELE	171
26. CÂND FANTOMELE ATACĂ...	175
27. BARCA DIN ASTRAL	178
28. DEDUBLAREA	182
29. CÂND ARICIUL ALB O ÎNTÂLNEȘTE PE LEBĂDA ALBASTRĂ	191
30. DOSAR STRICT SECRET	202
31. ÎMBRAȚIȘÂND COLUMNĂ LUI TRAIAN	235
32. OZN-UL BUCLUCAȘ	239
33. UN MUTANT BONOM	241
34. MEN IN BLACK MADE ÎN ROMÂNIA Fereastră spre lumea subpământeană	245
35. CHILE. DOSAR STRICT SECRET	251
36. PRIVIȚI DE „CEIALȚI”	259
37. ÎNTÂLNIRE DE GRADUL III	263
38. TANGENTĂ LA INFINIT sau AVENTURĂ ÎN CARTIERUL URANUS	270
39. GARDIANUL TIMPULUI	276
40. BOTEZ CREȘTIN ORTODOX MODEL KGB	282
41. ANATOMISTUL CHIROMAN	287
42. BAL DE ABSOLVIRE	293

„Made in England”	293
43. PENDULA SALVATOARE	303
44. AVENTURĂ LA PLOIEȘTI	305
45. SANIA ZEULUI EOL	310
46. FRATE CU TROLI	313
47. AVENTURĂ LA VALPARAISO	318
48. COMOARA DE LA CONAC	320
49. COCOȘUL LUI SATAN sau POVESTE DE PE STRADA PLOPULUI	327
50. AVENTURA COLECȚIILOR - Filateliștii	332
51. ATENȚIE !!! SENS UNIC - ACCES INTERZIS!!!	340
52. DANSÂND ÎN COLȚUL... SÎCRIULUI	346
53. PAROLA M.I.C.M. INDICATIV POARTA STELARĂ	359
54. FANTOMA DIN HANGAR	374
55. PITICUL DIN VIS	378
56. O FANTOMA DE GRADUL...„0”	388
57. PARLAMENTUL BÂNTUIT DE FANTOME	390
58. FANTOMA DE LA PARLAMENT	393
59. TABLOUL VRĂJIT	396
60. ZBOR DE ARIPI FRÂNTE	400
61. OMUL CU BAGHETE	403
62. CHEMAREA MĂRII	408
63. COMOARA DE LA ZIDUL MORȚII	412
64. TELEFAXUL ONIRIC	415
65. DOR FĂRĂ SAȚIU	419
66. REVELAȚII CU ȘI DESPRE ION ȚUGUI	421
67. AMINTIRI DIN (I)REALITATEA IMEDIATĂ	424
68. SECRETELE MATRICEI	429
69. PRECOGNIȚII ÎNTRE DOUĂ LUMI	437
70. RADARUL ȘI ALARMELE FALSE În SUA și Rusia, extratereștrii vin cu OZN-ul. În România, cu... rapidul de Viena	449

71. AVANSARE LA „FOC AUTOMAT”	459
72. SECRETUL DIN MAPA VERDE	475
73. SALUTĂRI DIN ANGOLA	479
74. RONDUL DE NOAPTE	482
75. TRECÂND MILENIUL CU MIRCEA CIUHRI	487
Un savant cât un munte care înfruntă necunoscutul	487
76. ÎNSEMNĂRI DESPRE „NIMIC”	494
77. HOMO SAPIENS SAPIENS AVIS CARPATICUS	502
78. COPIII DIN NEANT	516
79. ENIGMA DIN FORT	519
80. DEATH BRIDGE - PODUL MORȚII	524
Podul de dincolo de ceața verde	524
81. NU ESTE VREME DE MURIT... ..	540
82. POLNII DENI - ZILELE POLONIEI SAU CONCURSUL CU CONCURENȚI FANTOMĂ	545
83. SĂRBĂTORIRE CU UN „OASPETE” INSOLIT DIN PACIFIDA	555
84. TESTAMENTUL INSOLIT	563
Mesajul Cavalerului Călugăr Alb	563
85. CÂND ZAMOLXE VORBEȘTE CU GEBELEISIS	571
 NOTE	 583
BIBLIOGRAFIE	587

Editorul: - Este adevărat. Când l-ați mai întâlnit pe Vladimir Putin?

Emil Străinu: - avut ocazia să-l mai văd direct cu ocazia Summit-ului de la București.

Editorul:- Așadar, în 2008. De atunci l-ați mai văzut în mod direct?

Emil Străinu: - Ultima dată l-am văzut la Moscova, în 2019, cu prilejul unei manifestări științifice internaționale.

Editorul: - Și cum vi s-a părut Putin cu acel prilej?

Emil Străinu:- Am fost foarte șocat... Acela nu era Vladimir Putin!!!

Editorul: - Cum adică nu era Putin? Cine putea fi?

Emil Străinu: - După fizic și fizionomie, pot afirma că actualul Vladimir Putin nu este cel pe care l-am cunoscut eu direct...

Editorul: -... Despre cel care apare acum ca Vladimir Putin, ce ne puteți spune?

Emil Străinu: - Repet... Acesta nu este Vladimir Putin.

Editorul: Așadar, președintele Franței, Emmanuel Macron, avea dreptate când a afirmat că nu-l mai recunoaște pe Vladimir Putin?

Emil Străinu: În opinia mea și rămân la părerea aceasta, actualul Vladimir Putin a fost înlocuit de o sosie sau o dublură încă din 2015!

Editorul: Vă mulțumesc în numele meu și al cititorilor noștri pentru această informație inedită!

Interviurile au fost consemnate de doamna **Carmen Radu**, Directoarea Editurii Dareelee

1. CÂND EXTRATEREȘTRII VOR SĂ VADĂ PARADA MILITARĂ A ROMÂNILOR.

Cazul Alexeni-23 August 1984

Și totuși, ce este un OZN?

După savantul american J. Allen Hynek¹⁰, un obiect zburător neidentificat se poate defini ca o observație vizuală sau radar în spațiul cosmic, în atmosferă, la suprafața uscatului sau a mării, care a fost satisfăcător descrisă și rămâne inexplicabilă prin mijloace convenționale, chiar și după ce a fost examinată de persoane competente.

Acum, că am definit fenomenul, să analizăm și întâmplarea în care am fost actor principal alături de... un OZN.

În anul 1984 eram ofițer activ în arma radiolocație și-mi exercitam atribuțiile de serviciu pe Aerodromul Alexeni, la Compania 21 Radiotehnică Automatizată, unde îndeplineam funcția de șef Complex Radiolocație de Gamă Centimetrică, având în dotare un Radiotelemetru P-35 M și un Radioaltimetru PRV-11.

Aceste două radare erau cuplate cu o aparatură de automatizare a trupelor de tip VP-02 U din sistemul Vozduh-1P/Pautina prin care datele de radiolocație erau transmise în mod automat la eșalonul superior, care era deservit de Sistemul de Conducere automatizată a Trupelor de tipul Vozduh-1M, care era la nivel de conducere (SACT) de Brigadă Radiotehnică.

De aici, prin aparatura de la Divizia 16 Apărare antiaeriană, datele ajungeau la Punctul de Comandă Principal al CAAT la SACT56¹¹ de tipul Almaz.

Conform lucrării comandorului în rezervă dr. Mihai Axante *România și Armata sa în cei 30 de ani de democrație*¹²,

IBDIS We know books
 forțele militare dislocate în anul 1984 pe Aerodromul Alexeni erau următoarele:

a) Regimentul 94 Elicoptere avea în dotare:

- 2 escadrile de Elicoptere MI-8
- 2 escadrile de Elicoptere IAR -316B
- O unitate de transport și aprovizionare tehnică.

b) Escadrila 131 Independentă; școala pentru trecere pe elicopterul IAR 330 Puma cu o escadrilă de Școală de Elicoptere IAR-330 Puma.

c) Divizionul 75 Artilerie antiaeriană mixt avea în dotare:

- 1 Baterie Artilerie antiaeriană de 100 mm de tip KS-19 cu conducerea focului prin Complexul Radiotehnic de tragere prin radiolocație CRT-1N
- În rezervă avea un complex radiotehnic de tragere SOT/SRT-4
- 2 Baterii de Artilerie antiaeriană de 37 mm prin ochire cu telemetru optic.

d) Compania 20 Radiotehnică automatizată, care la acea vreme dispunea de un complex de cercetare prin radiolocație de tip P-35/PRV11 și aparatură SACT VP-02 din complexul Pautina.

La data de 23 August 1984 eram șef de Tură operativă și executam serviciul de luptă operativ din Punctul de Comandă al unității.

După terminarea paradei militare aeriene, stația radar care deservea Aeroportul Otopeni întreabă stația radar de la Alexeni dacă în aer, aproximativ la verticala aerodromului, a mai rămas cumva vreun elicopter de la paradă, deoarece se recepționează un semnal ce ar corespunde unei astfel de aeronave.

La parada militară aeriană luaseră parte aeronave de tipurile MIG-21, MIG-23, IAR-93, IAR-316, IAR-330 și MI-8, iar

transportul materialelor și personalului tehnic s-a făcut cu avioane AN-24 și AN-26.

Dirijarea și controlul zborului paradei militare aeriene s-a efectuat cu un complex de radiolocație de gamă centimetrică (radiotelemetru P-35 conjugat cu un radioaltimetru PRV-11) și un radiotelemetru P-12 MA, ce fusese adus ca suplimentare pentru paradă și dislocat pe poziția Aerodromului Alexeni la capul pistei de decolare-aterizare.

Deși se știa cu exactitate că nicio aeronavă de pe Aerodromul Alexeni nu se mai afla în aer (toate fiind la sol, chiar husate), s-a mai făcut o verificare, prin luarea legăturii direct cu Aerodromul Militar Alexeni, confirmându-se prezenta la sol a tuturor aparatelor.

De la postul de observare vizuală (ce se afla dispus pe pilonul fix al stației radioreleu la înălțimea de 40 de metri) se confirmă acest lucru, cât și faptul că, în limitele spațiului de cercetare prin mijloace optice, nu exista nimic special de raportat. La insistențele stației de la Otopeni se intensifică cercetarea vizuală și prin mijloace optice.

În calitate de ofiter de serviciu și șef de tură, pun în funcțiune, din proprie inițiativă, stația radar, dar aceasta nu semnalează nimic deosebit în afara traficului cunoscut, mai ales că în zona unde Otopeniul susținea că există un obiect neidentificat Otopeniul nu putea executa cercetarea prin radiolocație (era o imposibilitate tehnică, locul respectiv aflându-se în zona „moartă” a radarului).

De la Otopeni se transmite că obiectivul respectiv pendulează undeva la verticala aerodromului, spre vest, la o altitudine de 4.400-4.500 m. Obiectul apăruse subit și fusese semnalat de patru sau cinci radare diferite, lucrând pe frecvențe diferite, de pe poziții diferite, posibilitatea unei tinte false fiind exclusă.

După aproximativ 15 minute, de la postul de observare vizuală se semnalează apariția unui punct strălucitor pe azimut¹³ 255 de grade, simultan primindu-se de la Otopeni informația că obiectul de deplasează spre vest și că altitudinea i-a scăzut la 2.200 m.

Ofițerul de serviciu și personalul de la radarul de la Alexeni îl observau ca un punct strălucitor în bătaia soarelui (prin lunete și teodolite apărând ca un corp ovoidal, dintr-un material asemănător aluminiului).

Obiectul este reperat și de observatorul vizual care se afla dispus în poziția de luptă a Bateriei I, de 100 mm de tip KS-19 a Divizionului 75 A.A. mixt, care la rândul său își anunță șeful despre obiectul descoperit în zonă (conform uzanței Regulamentului de luptă al Artileriei Antiaeriene).

Ofițerul de serviciu de la Bateria I (KS-19, 100 mm) de la Divizionul de artilerie urmărește și el, prin mijloacele optice ale bateriei, evoluția obiectului, iar când acesta nu mai este în posibilitățile optice continuă să-l observe prin sistemul de televiziune (cu transfocator) al Complexului radiotehnic de tragere prin radiolocație de tipul CRT-1/N până când obiectul dispăre din raza vizuală.

Divizionul nu a fost alarmat pentru acest OZN/ FAN, neprimind nicio misiune de luptă pentru el, datele de observare optică și de televiziune fiind transmise în Punctul de Comandă al Divizionului, care era suprapus cu Punctul de Comandă al Companiei 20 Radiotehnice automatizate, deci ajungeau și la mine.

Măsurat cu instrumente optice, părea de 3-5 m lungime și 1-3 m lățime și era silențios. Se constată îngreunarea recepției radio pe UUS și US, manifestându-se foarte mulți paraziti. Continuându-și deplasarea spre vest, obiectul a ieșit din câmpul vizual, putând fi de acum observat numai prin

mijloace optice; ulterior, la scurt timp, el a intrat în zona de acțiune a stației radar de la Alexeni.

Deplasarea are loc pe azimut 255 grade, altitudinea crescând din acest moment cu aproximativ 1.000 m altitudine la 1.000 m orizontali parcurși.

Deodată, obiectul este pierdut, ulterior regăsit de radioaltimetru, urcând la 22.000 m în... 5 secunde. De la București se primește dispoziție de încetare a cercetării aeriene și în speță a obiectului, comunicându-se că ar fi vorba de un... balon meteo!?

Totuși, cei de la Alexeni nu încetează cercetarea prin radiolocație a obiectului necunoscut. Nimeni nu mai acordă nicio importanță ideii că este un prezumtiv balon. Acesta se întoarce și se postează undeva la 260 de grade vest, la o distanță de 20 km de Alexeni, începând niște evoluții aberante în limitele de la 2.000 m la 55.000 m, cu viteze între 0 (staționare la punct fix) și peste 12.000 km/oră.

La insistențele mele, de la punctul de conducere al zborului, Aerodromul Alexeni ia legătura cu unele aeronave civile ce survolau zona vizată, iar acestea confirmă existența unui balon metalizat în aria respectivă, dar fără nacelă!

Totuși, toate aeronavele refuză să-l raporteze oficial, motivând că nu vor să se compromită cu rapoarte OZN!

Este momentul de la care nu se mai obține cooperarea aviației în această problemă. Deși se raportează la Otopeni, cei de aici nu acordă nicio importanță obiectului observat, atrăgându-ni-se atenția că este Ziua Națională și că nu este nevoie de „știri bombă”.

De la descoperire, obiectul va mai fi urmărit timp de 40 de minute, altitudinea lui de zbor variind cu intermitențe și aleatoriu între 2.000 m și 100.000 m, unde a fost pierdut, dispărând în Cosmos cu peste 10.000 km/oră.

Evoluția a fost compusă din traiecte concentrice spirale sau în unghiuri drepte, cu viteze ascensionale și unghiuri diferite raportate la orizontală. A urcat și a coborât de aproximativ 7-8 ori, în limite cuprinse între 2.000 și 5.500 m.

Evoluția acestui obiect nu a semănat cu cea a unui balon, lucru confirmat de operatorii radar, toți cu state vechi în radiolocație (peste 10 ani vechime), aleși tocmai pentru profesionalismul lor în vederea coordonării în bune condiții a paradei militare aeriene.

Pe timpul evoluției obiectului au fost puternic perturbate comunicațiile pe unde ultrascurte și unde scurte. Obiectul nu a făcut zgomot sau, cel puțin, acesta nu a fost perceptibil până la martori. Nu avea lumini proprii și nici jeturi de propulsie.

Vântul era de 7-8 m/s din 015 grade. Obiectul a evoluat fără a fi incomodat în vreun fel de vânt. Semnalul radar recepționat era comparabil cu cel de la un avion mic curier sau de la un elicopter de transport de tipul MI-8 sau MI-17. Semnalul a fost recepționat relativ constant pe toată evoluția obiectului, urmărirea nepunând probleme deosebite. Cerul era senin, temperatura - peste 28 de grade.

Evenimentul desfășurându-se pe fondul Sărbătorii Naționale de atunci, nimeni nu a dorit să se încarce cu raportarea lui mai „sus”. Benzile cu zborul au fost șterse după analiză, la 24 de ore.

Iată de ce cred că nu a fost un balon meteo, ci un OZN. Din mai multe motive:

În primul rând, toate direcțiile de evoluție erau date în funcție de poziția Aerodromului Alexeni și a Bucureștiului. În limita înălțimii de 25.000-60.000 de m, evoluția a fost similară cu cea a unui avion de înaltă acrobație, dar cu unghiuri de viraj deosebit de strânse și întoarceri în unghi drept atât pe verticală, cât și pe orizontală, cu picaje și ca-

braje ce nu pot fi realizate de nicio aeronavă terestră, din cauza suprasarcinilor la care ar fi supuși pilotul și aeronava.

Pe toată perioada cuplării mijloacelor (stațiilor de radiolocație) am urmărit neîntrerupt evoluția obiectului pe indicatorul radar din Punctul de Comandă - atunci când evoluia în posibilitățile radarelor din dotare.

Traiectul optim a fost dat pe limitele maxime de observare în înălțime de radioaltimetrul PRV-11, unde operator era maestrul militar cls. I Niță Neculai, un cadru militar cu o pregătire de excepție, adus special în afara țurei pentru paradă.

La radiotelemetru, tehnica fusese pregătită pentru lucru de un alt specialist radar, maestrul militar cls. I Gheorghe Istrătescu, așadar am toate motivele să spun că nu a existat niciun coeficient de greșeală umană în calibrarea echipamentelor. Ceea ce a arătat radarul a fost un OZN.

La câteva zile după incident, comandantul Divizionului de Artilerie antiaeriană, lt. col. Augustin Farcaș, sub un pretext oarecare, m-a chemat în biroul lui și s-a interesat cum au reacționat subordonații săi la incident. M-a sfătuit să nu mai comentez cele întâmplate pentru că se știa de el „până sus”, dar se dorea ca evenimentul să fie în fapt uitat.

După acest moment și până după 1990, nu am mai comentat niciodată incidentul.

Ulterior, s-a căutat mușamalizarea lui și ridiculizarea martorilor. Fiind unul din personajele principale implicate, mi s-a cerut, sub amenințarea trecerii forțate în rezervă, să nu mai comentez incidentul ori să-l colportez.

Spre mirarea mea, după 1990 mai multe persoane, provenind de pe un larg palier de funcții și grade militare, comentau însuflețite incidentul descris mai sus, cerându-mi să-l certific ca participant direct. Erau aceleași persoane care mă obligaseră să tac...

Quod erat demonstrandum.

Era în ianuarie 1992. Trecuseră doi ani extrem de frământați de la Revoluție, iar societatea încerca să se reazeze și să-și găsească matca firească...

Îndeplineam funcția de „Ofițer cu controlul spațiului aerian și interpretarea regimului de zbor” în Punctul de Comandă Principal al - Comandamentului Aparării Antiaeriene a Teritoriului - CAAT și lucram la SACT/Sistemul Automatizat de Conducere a Trupelor radiotehnice ALMAZ.

Într-o luni, după preluarea serviciului, primesc ordin să fiu înlocuit de un coleg și să mă prezint urgent la comandant. Comandantul era un specialist de elită în artilerie și rachete antiaeriene și un tip foarte meticulos, care-și aprecia corect subordonații.

După ce mă prezint, mă ia direct la întrebări:

– De unde îl cunoști pe regizorul Sergiu Nicolaescu?

– L-am cunoscut pentru că am făcut figurație împreună cu militarii în două din filmele sale și ne-am întâlnit și la Revoluție.

Comandantul pare satisfăcut de răspuns... Apoi, fără legătură cu introducerea cam bruscă în subiect, îmi spune să mă apropii.

Îmi arată o hartă și niște carouri anume, zicând:

– Peste îndatoririle de serviciu din „Fișa Postului de Luptă”, vreau să supraveghezi foarte atent zonele astea în special... Acolo se întâmplă ceva! Ai o lună la dispoziție! Ordinul este confidențial. Dacă ai ceva de notat, notezi în registrul personal. Vreau să verific niște informații și niște oameni.

– Am înțeles!

Zona de „interes” era în spațiul aerian, undeva pe teri-

toriu unui stat vecin, în limitele de cercetare a spațiului aerian de către mijloacele noastre de radiolocație.

Dacă vrei să fii un bun specialist radar, pe lângă cunoașterea aprofundată a tehnicii și tacticii de radiolocație, trebuie să mai cunoști foarte bine și posibilul inamic aerian și tactica lui de acțiune.

Eu eram pasionat de zbor (făcusem planorism, sărisem cu parașuta, zburasem cu un giropter la care lucrase și Justin Capră etc.) și eram la curent cu revistele și cărțile din domeniul aviației.

Enunțul problemei era simplu: într-un „carou” dat, unde se știa cu precizie că este o bază a CSI (Comunitatea Statelor Independente, denumirea din acel moment a fostului URSS), se lansau multe baloane, de diferite mărimi și destinații (lucru cunoscut), dar tot de acolo apăreau și niște supersonice care nu aveau cum să decoleze de pe pista de iarbă și dintr-un teren foarte accidentat. După ce decolau (de fapt, apăreau brusc în aer), efectuau un zbor de rutină, apoi aterizau pe un aerodrom în Rusia.

Ipotezele verificate și eliminate rând pe rând fuseseră:

- elicopter: eliminată din prima, din cauza vitezei mult prea mici, tinta având viteză supersonică;
- avion acroșat pe alt avion: ipoteză eliminată și ea din cauză că niciodată nu apărea în zonă un aparat „purtător” mai mare;
- avion cu decolare pe verticală: singurul pe care îl aveau rușii pe atunci (de care știam noi) era IAK-36 supersonic, dar acesta nu putea decola de pe o pistă de iarbă.

Din discuția cu comandantul, un element îmi atrăsese atenția în mod special: și anume faptul că un pilot român văzuse un astfel de aparat, care semăna cu avionul cu reacție MIG-19 ori cu un avion Suhoi-7 sau cu un Suhoi-9.

Cu ajutorul aparatului automatizat ALMAZ, am reușit să

determin exact culoarul de zbor, care se termina, invariabil, pe un aerodrom rusesc... Parametrii de zbor erau aceiași, așadar era același tip de aeronavă.

După o săptămână, când eram singur cu comandantul, acesta m-a întrebat cum stau cu cercetările și i-am raportat:

– Este vorba de un aparat cu reacție supersonic ce zboară în limite de înălțime cunoscute cu 1,2-1,3 Mach (1 Mach = 1224 km/oră, viteza sunetului în aer).

Comandantul m-a aprobat și mi-a arătat o fotografie în care era un avion a cărui siluetă semăna cu cea a unui Suhoi-7 sau Suhoi-9, spunându-mi că este fotografia aparatului căutat, dar nu-i știm nici tipul și nici modul de decolare... Apreciindu-mi strădania de până atunci ca fiind deosebit de bună, îmi lăsă poza, cu îndemnul să continui misiunea, aflându-mă - se părea - pe calea cea bună.

Problema era că Suhoi-ul nu decola decât după pistă cu beton, ceva ce acolo nu exista. Mai mult, nu exista pistă betonată pe o rază de sute de kilometri, de unde și enigma! După cum spuneam, fiind un fan al aviației, aveam o bogată bază de documentare, în bibliotecă aveam zeci de cărți și sute de reviste, așa că trebuia să le iau la rând și să încerc să descopăr intrusul.

Cel mai tare era faptul că și aviatorii dădeau din umeri, ei arătând spre cei de la Cercetare aeriană, care ar fi trebuit să știe despre ce era vorba, dar acolo valul de pensionări făcuse ca specialiștii buni să plece, iar acum veniseră niște novici care habar nu aveau de subiect...

Timp de o săptămână, în afara serviciului, am răsfoit sute de reviste românești și străine, până când am avut revelația! Am contactat Oficiul de Documentare al M.Ap.N., iar colonelul inginer Cristian Crâmpița mi-a mai dat niște „piste” de explorat.

În câte un număr din revistele sovietice Krilia Rodini (Aripile Patriei), Aviația i Kosmonautika (Aviație și cosmonau-

tică) și Vestnik Protivovozdusnoi oborona (Buletinul Apărării antiaeriene) am găsit un proiect din anii 1960 despre care nu se mai știa nimic. Era vorba de supersonice lansate de pe rampe mobile...

Așadar, sovieticii terstaseră cu succes avioane Suhoi-7, Suhoi 9 și MIG-19, pe care le lansaseră de pe rampe mobile.

Pornind de la aceste reviste, am mers pe bibliografie la alte surse de documentare pe care la aveam și așa am rezolvat problema.

Avioanele erau transportate pe niște autocamioane grele, tip Kraz, care constituiau și rampe de lansare. Unitatea mobilă specială de lansatoare de avioane cu reacție era ultrasecretă.

A doua zi eram în biroul comandantului cu toată documentația pe masă.

Verificările au demonstrat că ipoteza mea era corectă. Rușii experimentaseră metoda escadrilelor de aviație pe roți, se lăudaseră la momentul acela cu ea, apoi, sub pretextul lipsei de randament economic și al riscului, trecuseră proiectul la Secret, iată că eu descoperisem cum rușii lansau în zbor de cercetare spre Occident, de lângă frontieră, unde nu era niciun aerodrom, din zone deluroase sau muntoase, avioane-spion pe care le dirijau apoi, după misiune, spre alte baze sigure din URSS sau țările socialiste unde aveau baze trupele de aviație sovietice.

Comandantul m-a chemat după câteva zile, m-a felicitat și mi-a spus că specialiștii de la Direcția de Informații Militare confirmă în totalitate datele furnizate de mine în mod independent conducerii CAAT, informații ce coincid cu datele culese în teren prin mijloace specifice.

A fost unul dintre succesele mele și m-a bucurat enorm! Desigur, au mai fost și altele, dar despre ele vă voi putea povesti, conform legii, abia după ce trec treizeci de ani!